

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Stranke v državnem zboru nemškem.

Viharji volitev za novi nemški državni zbor se neso še polegali, kako so se zadnje ožje volitve izmed obilice ožjih volitev — bilo jih izmed 397 samo 95! — dovršile, utegne komaj že znano biti, a že danes, v sredo popoldne se odpre „beli dvor“ v Berlinu, da vsprejme nove poslance nemškega prebivalstva, da se v njem prične delovanje novega državnega zbora. Umestno je torej danes vprašanje: po kakšnih rokah bodo prihodnja tri leta hodile nemške zakonodavne stvari, katera stranka ali katere stranke vkupe bodo odslej dajale smer politiki nemškega parlamenta, s kratka: kaj sestava novega tega parlamenta pomenja, kaj-li obeta?

Imenujmo najprej imena strank v novem državnem zboru nemškem in skusimo določiti njihovo moč! Le-ta imena so; Centrum nad 100 glasov, konservativci nad 80 glasov, nemški svobodnjaki okolo 60, narodni liberalci 48 glasov, svobodni konservativci okolo 20, socialni demokratje okolo 24, Poljaki 18, Elzabanje 14 glasov, Velfi 8, narodna stranka 4 glase in jeden Danec.

Kako je bilo s temi strankami v zadnjem obdobju nemškega parlamenta? Volitve z leta 1881. za nemško vlado in za državnika-voditel a niso pomenile zmage. Vender pa je državni kancelar svoji politiki tudi s tem državnim zborom na jedno ali drugo stran pomagal na noge, ker je bila v državnem zboru neznatna klerikalno-konservativna večina, ki si je mnoge vladne zahteve dala narekovati. Seveda pa v tej parlamentarni situaciji ni gospodaril knez Bismark, nego gospodaril je voditelj centra, dr. Windthorst. Le-ta je mogel nabrati večino proti vladi in to je tudi večkrat storil. To pa se železnemu kancelarju ni prijetno zdelo. On ne strpi, da bi vlada bila zavisna od jedne stranke, kako mu je torej moralo biti zoperno, da je bil zavisen od stranke, ki je hotela njega voditi v marsikaterem oziru in ki se je strogo ravnala po načelu; „do, ut des!“

Državni kancelar je težko iskal prilike, ki bi ga rešila iz te zadrege. Ko pa je prišla, pozdravil jo je z veseljem in pridno se je z njo okoristil. Ta rešitev je prišla tisti dan ko so se nacionalni li-

beralci v Heidelbergu preobrnil, potrdili socialno in davčno politiko nemške vlade, ter ukrenili, da bodo kancelarja osvobodili od okovov klerikalno-konservativne koalicije. Le-to pa se je dalo dognati le tako, da se je liberalno klerikalna večina razdružila to se pravi, da se je Windthorstu zvilila opozicija iz rok, potem pa, da so liberalni in konservativni elementje stopili vkupe in centrum pripravili ob njegovo vrednost in ceno.

Da se je to dovrševalo, pomagala je nacionalnim liberalcem vlada, kolikor je le mogla. Vender pa je bila previdna dovolj, da se ni hotela centru zameriti, ker utegnil bi se manever pokazati in knez Bismark bi moral še nadalje tri leta orati s klerikalno-konservativno večino. Zato in pa, ker sploh ne bi veliko zdalo, bila je vlada v volitvenem gibanju za centrum neutralna. Samo po sebi pa je umevno, da ni hotela slabiti konservativcev, ki so bili v črteži njeni zavezniki.

Vsi torej, nacionalni liberalci, konservativci in vlada obrnili so se na levo, proti opoziciji. Napad pa se jim ni posrečil, zato ne, ker je vmes prišla taktika centra in se je za hrbtno bližalo socialno demokratstvo.

Windthorst je takoj spoznal, da se bliža nevarnost njegovemu dosedanemu parlamentarnemu vplivu. Zato je od Visle pa do Rine dal naznaniti parolo, da je treba na levo, da je prekrizati pota srednji stranki in tako preprečiti združenje nacionalnih liberalcev s konservativci v parlamentarno večino. Pri tem je centrum podpiral konservativce proti liberalnim kandidatom, tako si je konservativce delal za svoje dolžnike, liberalcem pa je kvaro napravil. Toda, kjer je šlo za kandidata nacionalno-liberalnega proti liberalcu levičarju, tedaj je centrum priskočil levičarju na pomoč, seveda ne iz ljubezni k njej, nego zavoljo političnega stanja, da se pobija srednja ali „miš-maš“-stranka in da se ohrani večina klerikalno-opozicijska.

Kakšen parlamentaren položaj pa je dozorel vsled teh volitvenih taktik? Konservativci so si toliko pridobili, da morejo sedaj s centrumom delati lepo, gotovo večno. Levica ima sicer manje glasov, a vender še zmirom dosti, da združena s centrumom more upirati se vladni politiki. Večine, srednje stranke

pa nikjer ni. Nacionalni liberalci so se dali zlorabiti za tuje črteže, odcepili so se bili od svoje stranke in ostale so pobijali hujše nego konservativci, a ni jim bilo do tega, da bi Bismark prisilili tako do druge politike, kar bi bil lahko storil liberalizem, združeno stopajoč proti konservativcem, nego Heidelberganje so se dali le, kakor smo dejali, zlorabiti za tuje črteže. Zgodilo pa se jim je tako, kakor vsem, ki se odcepljajo od starih programov osebnim inspiracijam za ljubo! Nacionalni liberalci so konservativcem pomagali loviti mandate, a njim samim se je lov tako izplaval, da ni imena vredno. Windthorst ima danes več moči, kakor jo je imel, nacionalni liberalizem pa bode odslej manj imel govoriti o situaciji, nego poprej, za vladno večino ga ne potrebujejo, za opozicijo ga je premalo; pomagati ne more, a zahtevati tudi ne ničesar. Igro so torej tudi tukaj izgubili tisti, ki čas in moč, svoje stare nazore in programe zametajo za srednje stranke. Kdo da bode odslej v nemškem parlamentu svojo zmago uporabljal, je že sedaj jasno. Q.

Sodnijska obravnava, zanimiva za Slovence.

V Gorici 16. novembra.

V Gorici ima lahonska stranka dva časnika, jednega v bolj civilni, drugega pa v razcapani obleki, ki vsak po svoje številko za številko bolj ali manj odkrito ščuvata proti Slovincem. Vsled tega pravega miru tukaj nikdar ne uživamo; vender pa zadnjih par mesecev lahonska vročernost ni imela posebne snovi proti nam, razun večjih ali manjših laži. Prošli teden pa je sosebnost radovednost iste laške stranke dobila mnogo hrane, da se zdaj od petka sem napuh v njej z navadno predrznostjo povzdiguje — proti nam. C. kr. okrožna sodnja v Gorici imela je namreč 11. in 13. t. m. opraviti s presojevanjem dejanj, ki so v tesni zvezi s preloženo slavnostjo blagoslovljenja zastave bralnega in podpornega slovenskega društva v Gorici.

Državno pravdnistvo v Gorici je bilo uložilo tožbo, da sta dva Goričana, Anton Fitz, štacunar, in neki Evgen Makuc, stopila v dogovor in zvezo, z namenom, da bi poslednji za plačilo in na zaukaz

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

III.

(Dalje.)

— Nu, na zdravje, mlada vijolica, kako se imate? dobro? rekel je tiho, ko je prišel k meni in prijel me za roko . . . Jaz prav dobro, odgovoril je na jednako moje vprašanje, — zdi se mi, da sem še le trinajst let star, igral bi s konjičkom in plezal po drevesih.

— V divjem veselji? rekla sem in pogledala mu v smehljajoče oči, in čutila sem, da je ta divji smeh veljal meni.

— Da, odgovoril je on, pomignil z jednim očesom in zadržaval smeh. — No, zakaj pa bijeti Katarino Karlovno po nosu?

Ker sem njega gledala in dalje mahala z vejico, zbila sem bila robec s Katije, ne da bila zapazila in gladila jo po nosu z listjem. Zasmejala sem se.

— In ona bode še rekla, da ni spala, rekla

sem tiho, kakor se bi bala prebuditi Katijo; v resnici pa ne zato, temveč zdelo se mi je prijetno ž njim tiho govoriti.

Zagibal je z ustni, oponašajoč me, češ da sem govorila tako tiho, da ni bilo moč slišati. Ko je zagledal krožnik s črešnjami, zgrabil ga je skrivaj in šel je k Soniji pod lipo ter usel se na njeno punčico. Sonija se je z začetka razsrdila nad njim, pa kmalu jo je pomiril, priredil igro, v katerej je on ž njo moral za stavo črešnje jesti.

— Ali hočete, da jih velim še prinesiti, rekla sem, — ali pa sami pojdemo po nje.

Vzel je krožnik, posadil nanj punčice in mi trije šli smo k rastlinjaku. Sonija je tekla za nama, rukala ga za suknjo, da bi jej dal punčice. Dal jih jej je in obrnil se k meni.

— Nu, mari neste vijolica, rekel je tiho, če tudi se ni imel bati, koga prebuditi, — ko sem prišel k vam po vsem tem prahu, vročini in trudu, dišalo je liki vijolica, pa ne ona mamljivo dišeča, temveč ona ponižna, katera diši nad tajajočim se snegom v pomladanski travi.

— Nu, ali je dobro z gospodarstvom? vprašala sem ga, da bi skrla veseli nemir, katerega so vzbudile te besede.

— Odlično, ti ljudje so vsi izvrstni delavci. Čim bolj jih poznaš, tem rajši jih imaš.

— Da, rekla sem, — predno ste vi prišli, gledala sem z vrta, kako delajo, in težko mi je bilo, da se tako trudijo, v tem ko je meni tako dobro, da . . .

— Ne ponašajte se s takimi čuvstvi, rekel je najedenkrat resno, pa prijazno me pogledal v oči: — to je sveto. Varuj nas Bog igrati se s takimi mislimi.

Rastlinjak je bil zaprt, vrtarja pa nobenega ni bilo, (on je bil poslal vse na delo.) Sonija je tekla po ključ, pa on je ni čakal, splezal je gori po zidu, privzdignil mrežo in skočil na drugo stran.

— Ako hočete? zaslíšal se je od tam njegov glas, — dajte krožnik.

— Ne, jaz jih tudi sama hočem trgati, pojdem po ključ, rekla sem, — Sonija ga ne najde . . .

Pa baš sedaj bi bila rada videla, kaj on tam dela, kako ogleduje okrog, se giblje, ko misli, da ga nikdo ne vidi. Morda ga pa tedaj le za trenutek nesem marala spustiti izpred očí. Po prstih sem tekla po travi na drugo stran rastlinjaka, kjer je bil zid nižji, stopila sem na prazno povezeno kad, in zid me je sedaj segel samo do prsi in jaz sem

Rudolfove srečke 10 gld. 18 gld. 25 kr.
 Akcije anglo-avstr. banke . . . 120 " 105 " 50
 Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . 212 " 50

Zahvala.

Vsem onim, ki so nepozabljivemu očetu, oziroma soprogu

ADOLFU STAMPFL-u

zadnjo čast skazali, izreka svojo iskreno zahvalo

(747)

žalujoča rodbina.

Vinska dražba

pri
Veliki Nedelji.

Dne 26. novembra t. l. prodaja se po dražbi **230 hektolitrov** pozno branega graščinskega in samostanskega

vinskega mošta

lastnega pridelka v graščinskih kletih pri **Veliki Nedelji** na **Spodnjem Štajerskem** pri jednako imenovane železniški postaji deloma v sodih, deloma brez njih, na **štrtine** proti gotovemu plačilu.

Tudi se bo prodalo več **vina 1881. leta** tudi lastnega pridelka.

Dražba se začne po prihodu osebnega vlaka ob **11. uri dopoldne.**

Oskrbništvo komende nemškega viteškega reda, v Veliki Nedelji, 16. novembra 1884.

(743-1)

Jan. Kimmel.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Surrey“, 4200 ton, okoli 30. dne novembra. Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na (697-13)

J. TERKULE,
generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglajen,** generalnega agenta v Trstu.

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliči smatrati kot ponarejeno.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet“ zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.; pravega prodaja samo

lekarna „pri samorogu“ **JUL. pl. TRNKOCZY-ja** na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu **JUL. pl. TRNKOCZY-ju,** lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in že več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vas dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit vsep, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednake bolezni priporočam. — Vašoj blagorodnosti pa izrekam najpriskrnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug,
(702-3) posestnik v Šmarji p. Celji.

Naročila z d'zele izvrše se takoj v lekarni „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

Akviziterja

za Kranjsko in Spodnje Štajersko takoj vsprejme v službo pod ugodnimi pogoji in proti stalni plači renomirana zavarovalnica za egej in za življenje. Povodbe pod naslovom: „Petovalni zastopnik“, Ljubljana, poste restante. (748-1)

Pijanstvo v vseh stadijih ozdravi po desetletni praksi rečno in vestno, tudi ne da bi dotični prej vedel, z jamstvom **TH. KONETZKY,** Berlin, Brunnenstrasse 53, izumitelj radikalnega zdravljenja in specialist za trpeče za pijanstvom. Uradno poverjena zahvalna pisma, ki potrjujejo upliv tega nedosegljivega sredstva nasproti sredstvom raznih ponarejalcev, zastoj.

Tuči:
dne 17. novembra.
Pri **Milani:** Habiger,
Jaker z Dunaja, — Jereb
iz Javorja. — Dollar iz
Krkvega. — Schwarz, Mi-
ler z Dunaja.
Pri **Milani:** Henke
z Dunaja. — Smokvina iz
Trsta. — Braun z Dunaja.
— pl. Langer iz Celovca.
— Schmitt iz Trsta.
— Knass iz Gradca.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporočila po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Takoj prežene vse merčese.
— Za uspeh se jamči. —

BLATTOLYTH,

jedino sredstvo, s katerim se preženo šurki, prešički, brošči, mravlje itd., do sedaj nepresegljivega upliva. 1 pušica 50 kr., pat. razprševalec 50 kr.

NECROLIN, zoper stenice, bolhe in m. le. 1 steklenica 50 kr. — **MUROLYTH,** sredstvo za zatiranje podgan in miši. 1 pušica 50 kr. V količinah pod 1 gld. se ne razpošilja. Dobiva se skoro v vseh lekarnah in prodajalnicah.

Glavna zaloga za razpošiljanje: (714-2)
E. SOXHLET v Retz-u (Spodnja Avstrija).

Boljši od vseh podobnih izdelkov, nájajo te pastilje nič škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, prehajalno mralico, bolezni na koki, v možganih in senaki bolezni; čistijo kri in lahko odpravljajo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh bolezni. Ker so posladkorjene, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane s jako častnim pismom dvornega svetnika **Ptha.**

Jedna skatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem skatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (6:0-3)

Philipp Neustein
Apotheker

Svarjenje! Vsaka skatljica, ki nima firme: *Apotheke zum heiligen Leopold* in na zadnji strani naše varstvene znamke, je ponarejena, ter svarimo, naj se ne kupuje.

Paziti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neupitnega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva Neusteinovih Elizabetinih pil, te imajo na zavitku ter navodilu za rabo poleg stoječih podpisov.

Glavna zaloga na Dunaji: „zum heiligen Leopold“ des Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse. Za 1 gld. 15 kr. pošljemo franko jeden zavitek.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000
mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
6 dobit. a mark	1500
515 dobit. a mark	1000
1036 dobit. a mark	500
29020 dobit. a mark	145
19463 dobit. a mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Vkupe 50.500 dobitkov in poleg tega še jedna premija pride v sedmih razredih gotovo do odločitve.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,290.100 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali, kakor tudi zaradi največje mogoče garancije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena obema podpisanim trgovskima hišama in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na nje obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštneemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. **3.50.**
1 polovica originalne srečke av. v. gld. **1.75.**
1 četrtina originalne srečke av. v. gld. **.90.**

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednom uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastoji pošiljati na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

1. decembrom 1884

doposlati direktno na jednega podpisanih glavnih loterijskih bureau.

M. STEIN, VALENTIN & C.,

Steinweg 5. Königstrasse 36-38,
HAMBURG. **HAMBURG.**

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanju, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka. (735-2)

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Stranke v državnem zboru nemškem.

Viharji volitev za novi nemški državni zbor se neso še polegali, kako so se zadnje ožje volitve izmed obilice ožjih volitev — bilo jih izmed 397 samo 95! — dovršile, utegne komaj že znano biti, a že danes, v sredo popoldne se odpre „beli dvor“ v Berlinu, da vsprejme nove poslance nemškega prebivalstva, da se v njem prične delovanje novega državnega zbora. Umestno je torej danes vprašanje: po kakšnih rokah bodo prihodnja tri leta hodile nemške zakonodavne stvari, katera stranka ali katere stranke vkupe bodo odslej dajale smer politiki nemškega parlamenta, s kratka: kaj sestava novega tega parlamenta pomenja, kaj-li obeta?

Imenujmo najprej imena strank v novem državnem zboru nemškem in skusimo določiti njihovo moč! Le-ta imena so; Centrum nad 100 glasov, konservativci nad 80 glasov, nemški svobodnjaki okolo 60, narodni liberalci 48 glasov, svobodni konservativci okolo 20, socijalni demokratje okolo 24, Poljaki 18, Elzabanje 14 glasov, Velfi 8, narodna stranka 4 glase in jeden Danec.

Kako je bilo s temi strankami v zadnjem obdobju nemškega parlamenta? Volitve z leta 1881. za nemško vlado in za državnika-voditelja neso pomenile zmage. Vender pa je državni kancelar svoji politiki tudi s tem državnim zborom na jedno ali drugo stran pomagal na noge, ker je bila v državnem zboru neznatna klerikalno-konservativna večina, ki si je mnoge vladne zahteve dala narekovati. Seveda pa v tej parlamentarni situaciji ni gospodaril knez Bismark, nego gospodaril je voditelj centra, dr. Windthorst. Le-ta je mogel nabrati večino proti vladi in to je tudi večkrat storil. To pa se železnemu kancelarju ni prijetno zdelo. On ne strpi, da bi vlada bila zavisna od jedne stranke, kako mu je torej moralo biti zoperno, da je bil zavisen od stranke, ki je hotela njega voditi v marsikaterem oziru in ki se je strogo ravnala po načelu; „do, ut des!“

Državni kancelar je težko iskal prilike, ki bi ga rešila iz te zadrege. Ko pa je prišla, pozdravil jo je z veseljem in pridno se je z njo okoristil. Ta rešitev je prišla tisti dan ko so se nacionalni li-

beralci v Heidelbergu preobrnil, potrdili socijalno in davčno politiko nemške vlade, ter ukrenili, da bodo kancelarja osvobodili od okovov klerikalno-konservativne koalicije. Le-to pa se je dalo dognati le tako, da se je liberalno klerikalna večina razdružila to se pravi, da se je Windthorstu izvila opozicija iz rok, potem pa, da so liberalni in konservativni elementje stopili vkupe in centrum pripravili ob njegovo vrednost in ceno.

Da se je to dovrševalo, pomagala je nacionalnim liberalcem vlada, kolikor je le mogla. Vender pa je bila previdna dovolj, da se ni hotela centru zameriti, ker utegnil bi se maneuver pokaziti in knez Bismark bi moral še nadalje tri leta orati s klerikalno-konservativno večino. Zato in pa, ker sploh ne bi veliko zdalo, bila je vlada v volitvenem gibanju za centrum neutralna. Samo po sebi pa je umevno, da ni hotela slabiti konservativcev, ki so bili v črteži njeni zavezniki.

Vsi torej, nacionalni liberalci, konservativci in vlada obrnili so se na levo, proti opoziciji. Napad pa se jim ni posrečil, zato ne, ker je vmes prišla taktika centra in se je za hrbtom bližalo socijalno demokratstvo.

Windthorst je takoj spoznal, da se bliža nevarnost njegovemu dosedanemu parlamentarnemu vplivu. Zato je od Visle pa do Rene dal naznaniti parolo, da je treba na levo, da je prekrižati pota srednji stranki in tako preprečiti združenje nacionalnih liberalcev s konservativci v parlamentarno večino. Pri tem je centrum podpiral konservativce proti liberalnim kandidatom, tako si je konservativce delal za svoje dolžnike, liberalcem pa je kvaro napravil. Toda, kjer je šlo za kandidata nacionalno-liberalnega proti liberalcu levičarju, tedaj je centrum priskočil levičarju na pomoč, seveda ne iz ljubezni k njej, nego zavoljo političnega stanja, da se pobija srednja ali „miš-maš“-stranka in da se ohrani večina klerikalno-opozicijska.

Kakšen parlamentaren položaj pa je dozorel vsled teh volitvenih taktik? Konservativci so si toliko pridobili, da morejo sedaj s centrom delati lepo, gotovo večino. Levica ima sicer manj glasov, a vender še zmirom dosti, da združena s centrom more upirati se vladni politiki. Večine, srednje stranke

pa nikjer ni. Nacionalni liberalci so se dali zlorabiti za tuje črteže, odcepili so se bili od svoje stranke in ostale so pobijali hujše nego konservativci, a ni jim bilo do tega, da bi Bismarka prisilili tako do druge politike, kar bi bil lahko storil liberalizem, združeno stopajoč proti konservativcem, nego Heidelberganje so se dali le, kakor smo dejali, zlorabiti za tuje črteže. Zgodilo pa se jim je tako, kakor vsem, ki se odcepljajo od starih programov osebnim inspiracijam za ljubo! Nacionalni liberalci so konservativcem pomagali loviti mandate, a njim samim se je lov tako izplaval, da ni imena vredno. Windthorst ima danes več moči, kakor jo je imel, nacionalni liberalizem pa bode odslej manj imel govoriti o situaciji, nego poprej, za vladno večino ga ne potrebujejo, za opozicijo ga je premilo; pomagati ne more, a zahtevati tudi ne ničesar. Igro so torej tudi tukaj izgubili tisti, ki čas in moč, svoje stare nazore in programe zamestajo za srednje stranke. Kdo da bode odslej v nemškem parlamentu svojo zmago uporabljal, je že sedaj jasno. Q.

Sodnijska obravnava, zanimiva za Slovence.

V Gorici 16. novembra.

V Gorici ima lahonska stranka dva časnika, jednega v bolj civilni, drugega pa v razcapani obleki, ki vsak po svoje številko za številko bolj ali manj odkrito ščuvata proti Slovincem. Vsled tega pravega miru tukaj nikdar ne uživamo; vender pa zadnjih par mesecev lahonska vročernost ni imela posebne snovi proti nam, razun večjih ali manjših laži. Prošli teden pa je sosebno radovednost iste laške stranke dobila mnogo hrane, da se zdaj od petka sem napuh v njej z navadno predrznostjo povzdiguje — proti nam. C. kr. okrožna sodnja v Gorici imela je namreč 11. in 13. t. m. opraviti s presojevanjem dejanj, ki so v tesni zvezi s preloženo slavnostjo blagoslovljenja zastave bralnega in podpornega slovenskega društva v Gorici.

Državno pravdnništvo v Gorici je bilo uložilo tožbo, da sta dva Goričana, Anton Fitz, štacunar, in neki Evgen Makuc, stopila v dogovor in zvezo, z namenom, da bi poslednji za plačilo in na zaukaz

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

III.

(Dalje.)

— Nu, na zdravje, mlada vijolica, kako se imate? dobro? rekel je tiho, ko je prišel k meni in prijel me za roko . . . Jaz prav dobro, odgovoril je na jednako moje vprašanje, — zdi se mi, da sem še le trinajst let star, igral bi s konjičkom in plezal po drevesih.

— V divjem veselju? rekla sem in pogledala mu v smehljajoče oči, in čutila sem, da je ta divji smeh veljal meni.

— Da, odgovoril je on, pomignil z jednim očesom in zadržaval smeh. — No, zakaj pa bijeti Katarino Karlovno po nosu?

Ker sem njega gledala in dalje mahala z vejico, zbila sem bila robec s Katije, ne da bila zapazila in gladila jo po nosu z listjem. Zasmejala sem se.

— In ona bode še rekla, da ni spala, rekla

sem tiho, kakor se bi bala prebuditi Katijo; v resnici pa ne zato, temveč zdelo se mi je prijetno ž njim tiho govoriti.

Zagibal je z ustni, oponašajoč me, češ da sem govorila tako tiho, da ni bilo moč slišati. Ko je zagledal krožnik s črešnjami, zgrabil ga je skrivaj in šel je k Soniji pod lipo ter usel se na njeno punčico. Sonija se je z začetka razsrdila nad njim, pa kmalu jo je pomiril, priredil igro, v katerej je on ž njo moral za stavo črešnje jesti.

— Ali hočete, da jih velim še prinesiti, rekla sem, — ali pa sami pojdemo po nje.

Vzel je krožnik, posadil nanj punčice in mi trije šli smo k rastlinjaku. Sonija je tekla za nama, rukala ga za suknjo, da bi jej dal punčice. Dal jih jej je in obrnil se k meni.

— Nu, mari neste vijolica, rekel je tiho, če tudi se ni imel bati, koga prebuditi, — ko sem prišel k vam po vsem tem prahu, vročini in trudu, dišalo je liki vijolica, pa ne ona mamljivo dišča, temveč ona ponižna, katera diši nad tajajočim se snegom v pomladanski travi.

— Nu, ali je dobro z gospodarstvom? vprašala sem ga, da bi skrila veseli nemir, katerega so vzbudile te besede.

— Odlično, ti ljudje so vsi izvrstni delavci. Čim bolj jih poznaš, tem rajši jih imaš.

— Da, rekla sem, — predno ste vi prišli, gledala sem z vrta, kako delajo, in težko mi je bilo, da se tako trudijo, v tem ko je meni tako dobro, da . . .

— Ne ponašajte se s takimi čuvstvi, rekel je najedenkrat resno, pa prijazno me pogledal v oči: — to je sveto. Varuj nas Bog igrati se s takimi mislimi.

Rastlinjak je bil zaprt, vrtarja pa nobenega ni bilo, (on je bil poslal vse na delo.) Sonija je tekla po ključ, pa on je ni čakal, splezal je gori po zidu, privzdignil mrežo in skočil na drugo stran.

— Ako hočete? zaslišal se je od tam njegov glas, — dajte krožnik.

— Ne, jaz jih tudi sama hočem trgati, pojdem po ključ, rekla sem, — Sonija ga ne najde . . .

Pa baš sedaj bi bila rada videla, kaj on tam dela, kako ogleduje okrog, se giblje, ko misli, da ga nikdo ne vidi. Morda ga pa tedaj le za trenutek nesem marala spustiti izpred oči. Po prstih sem tekla po travi na drugo stran rastlinjaka, kjer je bil zid nižji, stopila sem na prazno povezneno kad, in zid me je sedaj segel samo do prsi in jaz sem

Fitzov pomagal izvršiti načrt. Omenjena slavnost se je imela vršiti v nedeljo 6. julija t. l., Makuc pa bi bil imel najeti ljudi svoje vrste, katere bi bil najprej opil, da bi potem udrli mej tisoče pri slovesnosti zbranih Slovencev, ter da bi kričali: „Ev-vi-va Gorizie italiana, m...a agli Slo-veni“, in ko bi se kdo izmed Slovencev na tako razžaljivo vpitje oglasil, da bi ista sodrga udarila s pestmi na Slovence. S takimi naklepi, pravi drž. pravdnistvo, sta imenovana zatoženca zakrivila zločin zarotnikov, ker sta skušala izvršiti dejanje zapeljavanja po §§. 9, 87 v zmislu §. 88 k. zakona.

Oba zatoženca sta bila že v preiskavah, Fitz trikrat zaradi nasprotja z javnimi naredbami, Makuc pa je bil že večkrat kaznovan zaradi tatvine itd.

Glede na razsodbo c. kr. okr. sodnije opomnim, da je državni pravdnik osnoval tožbo proti Fitzu in Makucu kot jedni jednoti, ki je hotela drugo zapeljati, in ni nikjer govora, da naj bi se Fitz kaznoval kakor zapeljavec Makučev. To je silno važno, ker se meni zdi, da v tem tiči jedino pravi povod in razlog pritožbe ničnosti, katero je državni pravdnik uložil proti sodnijski razsodbi.

Makuca so bili 6. jul., tedaj na dan nameravane slavnosti zaprli. Fitz je moral priznati pri sodnijski obravnavi, da pozna Makuca, kateremu je večkrat dal kaj denarja in tudi 6. julija t. l. vsaj do 70 kr. Makuc je moral potrditi, da je vsaj 80 kr. od Fitz istega dne prejel. Priče pa so dokazale, da je Fitz večkrat Makucu iste dni pred slavnostjo denarja dajal, in da je Makuc v resnici na naročbo Fitzovo skušal krčmarja pridobiti, ki bi bil za Fitzov denar na dan slavnosti najeti drubali potočil za 300 litrov vina z namenom, da bi šla ta upijanjena družba z navedenimi besedami in oziroma s pestmi motit Slovence, zbrane pri izvrševanju slavnostnega programa. Priče so dokazale, da se je Makuc več osebam v tem zmislu razodel, in pismo, ki ga je hotel Makuc iz ječe poslati Fitzu, katero pismo je zdaj v sodnijskih rokah, kaže, da je bil Makuc v resnici z Fitzom v zvezi, in da je hotel informacij od Fitz v ječo, da bi se vedel pred sodnijo ravnati v soglasji s Fitzom. Iz policijskega spisa pa je razvidno, da je Fitz bil nagnen že izra miedega ruvati in ščuvati v političnem zmislu; Makučovo življenje pa je označeno s tem, da je bil zaradi telesnega poškodovanja, tatvine in iz drugih vzrokov sodnijsko že večkrat kaznovan. Državni pravdnik je ponovil v svojem zatožnem govoru, dokaz prič, iz katerega je razvidno, da sta se bila zatoženca združila proti Slovincem več dni pred nameravano slavnostjo in predno sta mogla vedeti, da bo slavnost odložena, da sta po takem kriva poskušenege zapeljavanja, ker sta naklep opustila, oziroma spremenila še le po tem, ko sta izvedela, da se slavnost odloži, torej v zmislu §§. 9, 87 k. z. in da sta torej še več zakrivila, nego po §. 302 k. z., v katerem je govorjenje samo o narodnostnih zdražbah. Tudi je §. 305 k. z. različen od §§. 87, 9, na katere jedino hoče državni pravdnik svojo tožbo opirati. Ta stran je važna tudi za slovenske juriste, toliko bolj, kolikor bolj jim je znano, da je najvišje sodišče že več takih pravnk končno razsodilo.

Državni pravdnik omenja tudi posebno nevarnosti, ki bi se bila vsled takih naklepov utegnile zgoditi. Na to stran je poudarjal, kako je italijanska stranka po svojem glasilu „Corriere“ Slovence pred slavnostjo večkrat izživala v nasprotju z mirnim vedenjem Slovencev, katerim je najboljša priča mirno pismo „Soča“ tudi za ta del. On obžaluje, da je slavna sodnija sklenila proti njegovemu nasvetu, da se neso prebrali dotični članki obeh listov; kajti iz njih bi bili dobili sodniki lažje prepričanje, kje je bila provokacija. Vsled tega sklepa je bil prisiljen predlagati, da so se še druge priče poklicale, ki so izjavile, da Fitz tudi na ulici po noči izrazil se politično demonstrativno. Po pričah je neki zaupil na ulici: Eviva Italia e Gorizia italiana. Nevarnost, nadaljuje državni pravdnik se pokaže še hušja, če se pomisli, kako je moral biti tudi slovenski del prebivalstva razdražen vsled raznih protihnih napisov in pisem, ki so se tiste dni pisala, razpošiljala v sovražnem duhu proti Slovincem. On spominja na Kostanjevico, kjer se je po zidih zagrozila Slovincem smrt in franciškonom v pismu na gvardijana skupen pogin, sama zeto, ker se je imela zastava slovenskega društva blagosloviti pod franciškonsko cerkvijo. Vsled tega upa državni pravdnik, da bo c. kr. okr. sodnija oba zatoženca po napovedanih §§. kazenskega zakonika kaznovala.

Zagovornika zatožencev sta s sofiimi dokaze prič in državnega pravdnika pobijala. Govor zagovornika dr. pl. Pajerja (za Fitz) ni bil toliko zanimiv, ker je skoro 4 ure trajal, tudi ne zaradi advokatskih zvitihi sklepov in prekrivanj odločujočih momentov, kolikor zaradi duha, ki je iz govora prav s sovražnim vetrom pihal proti Slovincem, onim Slovincem, ki so tega moža ob raznih prilikah podpirali, da je bil izvoljen v državni zbor, in tudi ob raznih prilikah za čas njegovega deželne glavarstva za Goriško.

Konec pa je bil, da je sodnija oba zatoženca oprostila. Pripoznala je fakta kot fakta, ki smo jih mi tukaj navedli; ali rekla je v svojem utemeljevanji, da po §§. 9, 87. ne more kaznovati zatožencev, zato ker se je posrečilo Fitzu zapeljati Makuca. Iz tega in pa nalašč od mene na čelu navedenega naj naši juristi že naprej sklepajo, kako se je stvar izvršila.

Naj še omenimo, da je državni pravdnik v svoji tožbi pred vsem naglašal juristično skupnost, jedno osobo obeh zatožencev, ki sta komplot snovala pred odloženo slavnostjo, in da se na vse drugo, kar sta zatožena storila ali spremenila, ko se je slavnost odložila državni pravdnik v tožbi ni oziral; — c. kr. okr. sodnija pa je končno se opirala na to, kakor da bi bila Makuc in Fitz dve juristični osobi, ter da je Fitz Makuca zapeljal, da se je torej jednemu posrečilo zapeljati drugega, kar je v nasprotju o §§. 9, 87 k. z. To so vsaj različna stališča, ali prav za prav stališče za tožbe se je v razsodbi izpodmaknilo.

Naj pa zadnja, za to poklicana instanca razsodi, kakor si bode, za Slovence je ta sodnijska razsodba jako poučna. Kritik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. novembra.

Greuterjev govor proti dvoboju v delegacijah ne bode ostal brez vsega vspeha. Govori se, da bode vojni minister razposlal okrožnico, da se imajo prenesti one naredbe častnih sodišč, ki se tičejo dvoboja.

„Politik“ zahteva novo razdelitev volilnih okrajev za državni zbor na Moravskem s posebnim ozirom na narodno-tue meje. Taka razdelitev je jako opravljena, kajti vsled umetne razdelitve volilnih okrajev so Čehi na Moravskem v številu svojih zastopnikov jako prikrajšani. Dobro bi bilo, da bi se taka razdelitev volilnih okrajev raz-rgnla tudi na Štírsko in Koroško. V teh dveh deželah je slovan-ki živel ravno tako umetno nazaj potisnen. Liber-alni listi se že jeze proti tej zahtevi, kajti tako bi celo bilo mogoče, da avtonomsti dobe dvetretjin-sko večino, ko bi kedaj kaka vlada se malo bolj odločno pri vohtvah zanje potegnila.

Naučno ministerstvo izdalo je deželnim šolskim oblastim ukaz, ki se tiče pouka realističnih predmetov v ljudskih šolah. Ker je do sedaj le v splošnih obrisih določeno, kaj naj se poučuje iz teh predmetov, ukazuje sedaj ministerstvo deželnim šolskim oblastim, da naroče okrajnim šolski nadzor-nikom posvetovati se v posebnih konferencah s sku-šenimi učitelji, kaj naj se poučuje iz teh predmetov in kako. Resultati teh predposvetovanj se pa potem predlože v pretres okrajnim učiteljskim konferen-cam. Predlogi teh se pa imajo s pridejano izjavo deželne šolske oblasti predložiti v potrjenje. Pri tem določevanju učnega gradiva se ima ozirati na namen občen ljudskih šol, na razum učencev in potrebe kraja. Posebno je treba paziti, da se za zgodovinski pouk izberó samo take stvari, ki so razumljive učencem, ter ne žaliyo verskega čuta in ne rušijo ljubezni do domovine. Na podlagi teh predlogov in izjav se bodo napravili učni načrti, kojih se bodo morali držati vsi učitelji. Povod temu ukazu so dale pritožbe cerkvenih oblastev, zlasti Ljubškega škofa Rudigiera, da po ljudskih šolah pouk reali-stičnih predmetov žali verski čut šolske mladine in spodboduje ljubezen do domovine. Dobro bi bilo, da bi naučno ministerstvo bolj pazljivo oko obrnilo na schulvereinove šole, kajti baš te najbolj spodbodu-jejo domovinsko ljubezen in ucepljajo mladini veliko-nemške ideje.

Vodja Mladočehov dr. Gregr je v Slaneh pred-večeraj poročal svojim volilcem o svojem delovanji v državnem zboru. Govoril je jako mirno in spravljivo ter poudarjal, da česki poslanci morajo podpirati vlado. Vlada in večina državnega zbora živ ta v pri-siljenem zakonu, rekel je, posamične frakcije so pri-siljene iskati jedna pri drugi podpore. Morale so pa tudi vlado podpirati v marsikaterih neprijetnih stvareh. Kaka je sedanja vlada, to vemo, a tega ne vemo, kaj pride za njo. Zato nam razum velevala podpirati, kar se vidi, ker se ne ve, kaj pride. Nemški konservativci zahtevali so marsikaj, kar ni bilo prav č-hom. In poslednji bi bili marsikaterkrat rajši glasovali z levičarji, a temu se upra čustvo, da levičarji le po tem hrepene, kako bi zatirali Čeha. Da le pride narod do svojega smotra, naj mu k temu tudi pomagajo konservativci, na to mo-ramo gledati. Kar se tiče Kvičalinoga zakona, misli govornik, da se bodo nasprotja poravnala po priza-devanju plemstva.

Rusinska deputacija pride začetkom de-cembra na Dunaj pritožiti se pri cesarji in ministrih zaradi zatiranja rusinske cerkve.

Vnanje države.

Črnogorska vlada sedaj preseljuje her-cegovska begune v Ulcinjski okraj. Do sedaj jih je

se prpognila v rastlinjak. Pregledala sem hitro z očmi notranjost rastlinjaka, z njegovimi starimi, pri-pognenimi drevesi in zobčastim širokim listjem, iz-mej katerega so težko in naravnost visele črne in sočne jagode, utaknila sem glavo pod mrežo, ki je bila razpeta nad rastlinjakom in pod vejo neke stare češnje zagledala sem Sergeja Mihajliča. On je naj-brž mislil, da sem odšla in ga nikdo ne vidi. Od-krit in miže je sedel na podrtem deblu stare češnje in skrbno valjal po rokah košček češnjeve smole. Na jedenkrat je pa zmajal z ramama, odprl oči, nekaj pregovoril in zasmejal se. Ta beseda in sme-ljanje je bilo tako malo podobno njemu, da mi je bilo žal, da sem vohala za njim. Zdelo se mi je, da je ta beseda bila: Marica! To ne more biti: mislila sem. „Mila Marica!“ ponovil je še bolj tiho in nežno. Pa sedaj sem dobro razumela ti besedici. Sree mi je tako silno poskočilo in polastila se me je tako nemirna radost, da sem se morala z ro-kama prijeti za zid, da nesem pala. Zasišal je moje gibanje, prestrašeno je pogledal okrog, zarudel ka-kor otrok. Hotel je nekaj reči, pa ni mogel in nje-gov obraz je vedno bolj zarudeval. Vendar se je za-smejal, gledeč me. Jaz sem se tudi zasmijala. Ves njegov obraz se je zažaril samega veselja. To ni bil več stari strije, ki se mi je laskal in mi dajal

nauke, bil je meni jednak človek, kateri je ljubil in bal se mene in katerega sem se jaz bala in lju-bila. Ničesar nesva govorila, le gledala sva se. Pa kmalu se mu je zmračilo čelo, zginila sta blesk in smehljanje v njegovih očeh in zopet se je hladno po očetovsko obrnil k meni, prav kakor bi bila kaj slabega storila, pa bi on bil sedaj to spoznal in meni svetoval, to tudi spoznati.

— Pojdite doli, da se ne poškodujete, rekel je. — In popravite si lase, pogledjte komu ste podobni.

„Čemu on zakriva svoje čuvstva? Čemu mi hoče delati britkost,“ mislila sem nejevoljna. Pa to trenutje se me je polastila nepremagljiva želja, še jedenkrat ga zbegati in poskusiti na njem svojo moč.

— Ne, jaz hočem sama brati, rekla sem in prijala se z rokama za bližnjo vejo, z nogama sko-čila na zid. Predno me je on mogel zadržati, sem že skočila v rastlinjak.

— Kake neumnosti delate! rekel je on, znova zarudel in z navidezno jezo hotel skriti svoj nemir: — glejte, lahko bi se bili poškodovali. In kako bode pa prišli od tod?

Bil je še bolj vznemirjen, kakor poprej, pa sedaj me ta nemir ni veselil, ampak strašil. Tudi mene se je polastil nemir, zarudela sem, ogibajoč se ga, in ne vedoč, kaj hočem govoriti, začela sem tr-

gati češnje, akopram nesem imela jih kam devati. Očitala sem sebi to predrznost, kesala sem se, bala se, in zdelo se mi je, da sem se pogubila na veke s tem v njegovih očeh. Oba sva molčala. Sonja pri-bližala se je s ključem in rešila je naju iz tega težkega položaja. Ko sva se vrnila h Katiji, katera je zagotavljala nama, da ni spala in je vse slišela, se je pa znova prizadeval govoriti v pokroviteljskem očetov-skem tonu, pa to se mu ni posrečilo in me ni varalo.

Katija je govorila o tem, koliko lažje je mož-kemu ljubiti in izražati ljubezen, kakor ženski.

— Mož more povedati, da ljubi, ženska pa — ne, rekla je.

— A meni se zdi, da možki ne sme in ne more povedati, da ljubi, rekel je on.

— Zakaj ne? vprašala sem ga.

— Zato, ker bi to vselej bilo laž. Kako od-kritje bi bilo to, da človek ljubi? kakor bi bilo treba samo povedati, pa bi se zgodilo, hlop — in že ljubi. Kakor bi se moralo zgoditi kaj nenavadnega, če se le zine te besede, kakor bi bilo to znak, ustreliti iz vseh topov. Zdi se mi, nadaljeval je, — da ljudje, ki slovesno izrekó besede: „Jaz vas ljubim,“ ali va-rajo sami sebe, ali pa, kar je še hušje, varajo druge.

(Dalje prih.)

že preselila tja kakih 400, mej njimi znana ustaška vodja Stojana Kovačevića in Serdara Tungusa. Več begunov je prošlo, da bi jih na črnogorske stroške preselila v Rusijo, kar se pa jim ni dovolilo.

Za srbsko vlado so občinske volitve v Belem gradu kaj ugodno izpale. Naprednjaki imajo trikrat toliko glasov kakor Ristićeva stranka. — Nemčija bode svoje zastopstvo pri srbski vladi v Belem gradu povišala v poslaništvo. Dozdaj jo je zastopal tam ministerski rezident. Odslej bodo vse države, ki so zastopane v Belem gradu, tam imele poslanike, razun Rusijo, katero bode še na dalje zastopal ministerski rezident.

Nemški zvezni svet je določil državne dohodke in stroške za bodoče leto na 622 942 357 mark. Pomenljivo je to, da so se dovolile večje svote za podkrepitve vojske na zahodu in vzhodu. Topniški polki v teh krajih se bodo povečali za dva topa s potrebnim mostvom, pa tudi peški polki se bodo povečali. Dovolile so se tudi velike svote za utrde na mejah. Zlasti na ruske meje se bodo povečale trdnjave in tja prestavilo več polkov. Res čudno, od vseh strani se nam zagotavlja mir, pa vse države le povičujejo vojsko, kakor bi imeli vojno pred durmi. Naša skupna vlada je zahtevala od delegacij velike svote za preustrojbo vojnega pomorstva. Rusija organizuje nove polke na Kavkazu in preustroja deželno brambo, da bi bila sposobnejša za vojno. Nemčija pa skrbi za boljšo brambo na mejah. To nikakor ne kaže, da bi bil mir tako utrjen, kakor se govori. — Nek Berlinški list vé povedati, da je brunšviški regentstveni svet izvolil pruskega princa Alberta brunšviškim vladarjem. Cesar ga je že neki potrdil. Vlado pa novi vojvoda prevzame še le čez jedno leto, ko poteče regentstvenemu совету vladna doba. Tedaj se bode vojvodina povzdignila v veliko vojvodino. Drugi listi pa javljajo, da se še ni nič določeno sklenilo o brunšviškem prestolonasledstvu. — Nemška vlada baje hoče osnovati delavske urade, pri katerih bode natančna kontrola o delavcih, ki d-la in taci, ki delavcev iščejo. Ti uradi bodo kaj dobro došli onim, ki iščejo d-la.

Afriška konferenca se ne bode bavila, kakor se govori, s prepirnimi suveranitetnimi pravicami raznih evropskih držav na zapadnem afriškem obrežju, kajti s tem bi naravnost onemogočila ves svoj uspeh. Določilo se pa bode, kako more v bodoče tukaj kaka država legalno si prisvojiti kako ozemlje. Vprašanje o prepirnih suveranitetnih pravicah se bode pozneje rešilo po diplomatčnem potu.

S francosko-kitajskega bojišča prihaja vest, da se Kitajci pripravljajo z angleškimi in severno-ameriškimi brzimi vojnimi ladjami prodreti blokado Formoze. Prošli mesec je nad 20.000 kitajskih vojakov prestopilo reko Jün-tse-Kiang blizu Pojanskega jezera.

Dopisi.

Iz Celja 16. novembra. [Izv. dop.] Kako smo vendar srečni Slovenci! Saj imamo toliko pravic, ki branijo našo narodnost — seveda so le na papirju. Skoro se je bati, da bi se ne prevzeli! A dobro skrbje naši nasprotniki za to, saj nas pritiskajo, kjer le morejo. Neodpustljiv greh bi bil, ko bi se v praksi pokazalo, da je Slovenec jednakopraven z Nemcem. Posebno pri nas v Celju je to opaziti vsak dan ne le v javnem življenju, ampak celo v zavodu, v katerem postave govore jednako za vsakega ne glede na narodnost. Čuditi se mora vsak človek, ko vidi dan na dan nemške dijake (peto-, šesto- in sedmošolce posebno) ponočevati in prav v poznih urah posedati po prepovedanih gostilnah, kakor na pr. redno zabajajo v najnovejšo „Zum Sandwirth“. Res čudno, da jih nemški profesorji ne vidijo, kadar razgrajajo in skandale delajo po mestu, ko imajo za vsak najmanjši prestopok slovenskih dijakov tako dober nos. Razumljivo je, da tudi nedavno neso čuli nemških dijakov, vrnivših se z izleta, katerega so napravili v Laški trg, ko so pozno po noči pred samim poslopjem c. kr. gimnazije zapeli blaženo pesen „das deutsche Lied“. — Res jako veliko spoštovanje kažejo do zavoda, da mu s bričavim glasom napravijo tako podoknico, in velik stah imajo pred gospodom ravnateljem! (Nehote se spominjamo mirnega izleta slovenskih dijakov v Št. Jurij lansko leto in njegovih nasledkov). Kaj se jim bo sedaj zgodilo?! Dobro vemo in tudi nemški dijaki vedo, da nič, saj imajo v nemških profesorjih, koji imajo večino, dobro zaslonbo. Zato se tudi mi ne čudimo, da celo v zavodu samem slovenski dijaki nemajo miru pred svojimi nemškimi kolegi in, da se jim nič ne zgodi. Vendar bi bilo gospode profesorje dobro opozoriti, da imajo disciplinarne postave jednako veljavo za nemške, kakor za slovenske dijake in da se ne smejo ozirati samo takrat na postave, kadar hočejo kaznovati kakega Slovenca.

Iz Škofje Loke 17. novembra. [Izv. dop.] Imeli smo zopet lep večer v naši čitalnici na Martinovo nedeljo. Marljivi naši diletantje zveselili so

nas zopet z lepo predstavo „Županove Mice“. Igrala se je ta lepa naša veselo-igra izborna, kakor smo pričakovali od naših vrlih igralcev. Miceka (g. B. G.) očarala nas je popolnem s svojim ljubkim obnašanjem. Pri gospodičini J. H. spoznali smo, da je bila uloga za Podgursko v najbolj-ih rokah. Z Anžetom (g. J. O.) dobila je Loška čitalnica izvrstno moč. Tudi župan (g. D. B.), Glazek (g. M. L.), Süsseim (g. R. G.) in Wndberg (g. A. S.) rešili so svoje naloge izvrstno. Podoknico Miceki peli so naši čitalniški pevci tako ubrano in precizno, da so jo morali ponavljati. Da se je po igri do ranega jutra plesalo, — to je že stara navada v naši čitalnici.

Občno zabavo motil je nekoliko nek tukajšnji naseljenec, kateri je o povabljenih gostih, došlih iz Ljubljane, jako prezirno govoril. No, pa na ljudi take baže se mi ne oziramo, vsaj so samo radi tega udje čitalnice, da malo lažje pridejo v dotiko s svojimi „dulcinejami“. Pustili smo ga popolnem v miru tudi radi tega, ker smo se bali, da ne bi se nam zopet kje, na pr. v najnovejšem dnevniku očitano „škandalozno obnašanje“, saj se že tako rad spodtika ob Ločane. Pokazati smo tudi hoteli, da ne „krcamo niti po prstih niti po glavi“, ako ni potreba.

Ali v obče bil je to prijeten večer in želimo si še več taci v naši čitalnici. O.

Domače stvari.

— (Presv. ti cesar) podaril je za poprave podružne cerkve v Štrukljevi vasi pri Loži 100 gld.

— (Premeščenje in imenovanje.) Okrajni sodnik g. Leopold Žužek premeščen je vsled lastne prošnje iz Metlike v Postojino. — Sodnijski pristav g. Fran Trenz imenovan je okrajnim sodnikom v Metliki. — Gosp. dr. Avgust Nemanič, pristav v Mariboru, imenovan je pristavom pri okrožnem sodišči v Celju. Gosp. Štefan Gostiša imenovan je pristavom pri okrajni sodnji v Mariboru na Drave l. bregu; g. avskultant Adolf Baker, imenovan je sodnijskim pristavom v okrožni nadsodnije Graške. — Gosp. J. Dobida, finančni nadzornik v Travniku, prestavljen je v iste lastnosti v Dolenjo Tuzlo.

— („Škrata“) izšla je 21. številka, s pol pole priloge. Opozarjamo na lepe podobe in na pesni Čivkoslava Lažana in Kostruna.

— (Poročil) se je danes g. dr. Lovro Požar, učitelj na gimnaziji v Ljubljani z gospico Justinom Tomčevom.

— (Umrli) je včeraj na svojem posestvu na Glincah g. Fran Novak, poznat Ljubljancem pod imenom: „Mklavov Francelj.“ Doživel je 70. leto. Lahka mu zemlja!

— (Vabilo k besedi s plesom), ki jo priredi narodna čitalnica Ljubljanska v nedeljo dne 23. novembra 1884 v društveni dvorani. Vspored: 1. Schantel-Vilhar: Ouvertura iz spevoigre „Jamska Ivanka“; igra vojaška godba. 2. Nedved: „Slovo“, moški zbor s tenor-samospevom; solist gosp. Anton Razinger. 3. Donizetti: Introdukcija in kavatina iz opere „Belisar“; igra vojaška godba. 4. Foerster: „Njoj“, čveterospev; pojo gg. Pribil, Štamcar, Stegnar in Dečman. 5. Milčker: Potpourri iz operete „Bettelstudent“; igra vojaška godba. 6. Eisenhut Gj: „Na Savi“, moški zbor. 7. Ples. Pri plesu igra oddelek vojaške godbe c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustop je dovoljen izključljivo le č. gg. udom čitalničnim.

Odbor.

— (Čudno, a ne čudo!) Kakor smo že poročali, dalo je c. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj tamkajšnji čitalnici koncesijo za krčmo. Priziv mestne občine Ptujске proti tej koncesiji odbilo je c. kr. namestništvo — v Gradci. Stvar prišla pa je še pred tretjo instanco in ministerstvo je za potrebno spoznalo, razveljaviti koncesijo, čitalnica Ptujska torej v svojih lastnih prostorih ne sme krčmariti, akoravno je dovoljeno vsakemu drugemu zakonitemu nemškemu društvu v svojih prostorih točiti pijačo, prodajati jedila itd. Da se je pa ministerstvo odločilo k takemu odloku, temu bil je povod g. Premierstein. Akoravno je z dovolitvijo krčmarske koncesije pripoznal potrebo čitalnične restavracije, je vendar pozneje c. k. ministerstvu poročal, da „das Vorhandensein des Bedürfnisses zur Errichtung eines neuen Gast- und Schank-gewerbes in dem Hause der Pettau-er Čitalnica nicht anerkennen kann“. Le dosledno!

— (Surovost.) Neznani lopov je na pokopališču pri sv. Krištofu kipu sv. Vincencija postavljenu na rakvi usmiljenih sester odbil desno roko s križem.

— (Razstava ženskih ročnih del.) Večstranski želji ustrezaje se namerava 7. decembra t. l. v veliki dvorani tukajšnje višje realke odpreti razstavo ženskih ročnih del. Da bode razstavljenih tem več izdelkov, vabljeni so častite dame ljubljanske prav mnogobrojno udeležiti se. Natančneje se lahko poizve pri gospici Ivani Fölerlovi, učiteljici umetelnih ročnih del. Steklene omare blagovolila je posoditi slavna kupčijska zbornica Ljubljanska.

— (Narodna čitalnica v Kranji) priredi v nedeljo 23. t. m. veselico z naslednjim vsposedom: 1. „Klobuk“, vesela igra v jednom dejanji. 2. Ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Vabilo k veselici), katero priredi Sežanska čitalnica dne 23. novembra 1884 v prostorih gosp. viteza Scaramangá. Spored: 1. Petje. 2. Deklamacija. 3. Petje. 4. Igra: „Uskok“. 5. Ples. Pri plesu kakor mej točkami svira izvrsten Tržašk septet. Ustopnina 60 kr. za osebo. Članovi udove družine plačajo polovico. Začetek ob 7½ uri zvečer.

— (Akvarij) v Šelenburgovih ulicah priporoča se zlasti učečej se mladini v ogled. Favna morja jadranskega zastopana je po mnogih, deloma tudi zanimivih morskih živalih in poučena je obiskati vsaj jedenkrat to razstavo, ki broji 94 števil.

Razne vesti.

* (Vzoren učitelj.) Vaški učitelj blizu Kobersdorfa v Oedenburskem komitatu na Ogerskem je liberalen pedagog, ob jednem pa najemnik lova v gozdih domače in dveh sosednjih občin. Da pa lažje in boljše uporablja nejemščino, dovoljuje lastnovoljno vsako leto svojim učencem 14 dnevi — lovski dopust. A učitelj dobro vé, da je lenoba začetek vseh pregreh, toraj rabi šolarje na počitnicah po vseh lovih za gonjace. Tak pedagogičen lov se je vršil tudi letos 3. oktobra v bližnjih šumah. Velika truma mladih gonjacev, ukažljivih dečkov bila je kos svojemu lovskemu nalogu in tudi na lov povabljeni kmetje streljali so prav pridno divjačino. Z bogatim plenom obloženi so se vračali po končanem lovu veselo pevajoč lovci domov. A tako srečen ni bil kmet Sachs, kateri je bolj navajen senenih vil nego puške. Sachs meji lovom meneč, da v bližnjem grmu zajec tiči, srčno in hitro ustrelil, na kar zajec začne mlo kričati in jokati. Mladi gonjači in lovci prihite ter iz grma izvečejo dozdevnega zajca, kateri ni bil n h e drugi, nego Sachsov lastni 11 letni sin. Nesrečni šolar in gonjac je krvavel na rokah in nogah. Mesto divjačine nese ubogi oče ranjenega sina domov. Poklicani zdravnik je potem moral na rokah in nogah rane prerezati, da je iz njih pobral zajčarje. — O pr jetnem in romantičnem življenju na Ogerskem res velja še dandanes zgodovinski izrek: „Extra Hungariam non est vita et si est vita, non est ita.“

* (Samoumor 14letnega šolarja.) Iz Dortmundunda se piše 11. t. m.: Včeraj zvečer se je tukaj 14 letni deček, učenec tukajšnjega višjega zavoda, ustrelil v glavo. Pred svojo smrtjo pisal je še svojim starišem pismo, v katerem se pritožuje, da ne more slediti naglemu šolskemu pouku in povoljno izdelavati vseh šolskih nalog. Nesrečni samoum-rilec je sin nekega krčmarja iz okolice.

* (Grozna nesreča na železnici pri Hanav u.) 14. t. m. ob dvanajstih opoldne trčil je od Bebre prišedši osebni vlak št. 26 ravno pred Hanavsko postajo v drugi ondu stoječi tovorni vlak, preobrnil hlapec in veliko vagonov na postranski tir, po katerem je ravno mej grozno nesrečo pripihal iz postaje drug tovorni vlak, se zaletel v na trgu nagromadene podrtine raznih voz, ter tako dopolnil in znatno pomnožil že itak velikansko neugodo. Kolikor se je do zdaj zvedelo, mrtvih je 13 oseb, in večinoma težko ranjenih 21, od katerih jih je pa že pet mej nošnjo v bolnico umrlo. Popolnoma razdrobilo in poškodovano se je 14 oseb in v tovornih vagonov in jeden stroj. Povod velikej nesreči dalo je napačno znamenje, da je tir, kjer je stal tovorni in drdral osebni vlak, prost. Štirje zdravniki, obilo meščanov in milosrdnega občinstva došlo je takoj na kraj nesreče deliti nesrečnikom potrebne pomoči. Mrtveci so grozno in nepopisljivo razmesarjeni in zdrobljeni. Ponesrečeni potniki, moški in ženski so večidel kmetski ljudje, maslarji in maslarice iz okolice, kateri so peljali v mesto maslo na prodaj. Žalost je velika in neizreklija. Od železniškega osebja iz Bebre težko ranjeni sti dve, mrtvi pa dve osobi. Strojevodja in kurilec osebnega vlaka sta se rešila z urnim skokom s hlapona. 150 mož dela noč in dan in odstranjuje nakopičene, stolpu podobne podrtine razbitih železničnih voz. Bati se je, da bodo našli še marsikaterega ranjenega in mrtvega potnika. Žive in mrtve osebe so razen dveh, katerima manjkati glavi, sorodniki spoznali.

Tuji:

dne 18. novembra.

Pri **Slonu**: Uhlj z Dunaja. — Milier iz Reke. — Körner iz Kočevja. — Jaschi iz Pulja.
Pri **Maltet**: Frankl, Kozlek z Dunaja. — Platzer iz Grada. — Svetina iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarju**: Schiel iz Gorice. — Tiran iz Litije.

Umrli so v Ljubljani:

13. novembra: Fran Gnezda, duhoven, 62 let, Dunajska cesta št. 2, za plućnim edemom.
16. novembra: Adolf Stampfel, umirovljeni c. kr. davkar, 47 let, Poljanski nasip št. 14, za plućno in črevesno tuberkulozo. — Helena Senic, babica, 79 let, Rožne ulice št. 33, za vodenico. — Jera Rastohar, gostja, 58 let, Sv. Florijana ulice št. 33, za sridenjem trebušnih delov.
18. novembra: Fran Russ, sin izdelovalca dežnikov, 5 let, Hrenove ulice št. 8, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. nov.	7. zjutraj	735-73 mm.	0-0°C	sl. svz.	obl.	0-70 mm.
	2. pop.	734-48 mm.	+ 1-8°C	sl. svz.	obl.	d. in sn.
	9. zvečer	735-13 mm.	+ 1-2°C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura + 1-0°, za 3-1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 19. novembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	35	kr.
Srebrna renta	82	65	
Zlata renta	104	—	
5% marčna renta	96	60	
Akcije narodne banke	872	—	
Kreditne akcije	295	20	
London	122	85	
Srebro	—	—	
Napol.	9	73 1/2	
C. kr. cekini	5	78	
Nemške marke	60	10	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	05	
Ogrska zlata renta 6%	123	40	
" " " "	94	30	
" " " "	89	50	
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	60	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	40	
Kreditne srečke	100 gld.	178	
Rudolfove srečke	10	18	
Akcije anglo-avstr. banke	120	105	
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	212	

Tržne cene v Ljubljani

dné 19. novembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	50
Rež	5	4
Ječmen	4	55
Oves	3	9
Ajda	4	71
Proso	5	85
Koruza	5	40
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	—	92
Mast	—	82
Špeh frišen	—	58
" povojen	—	72
Surovo maslo	—	84
Jajca, jedno	—	3
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	64
Svinjsko	—	56
Koštrunovo	—	31
Pišče	—	45
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	1	69
Slama	1	51
Drva, trda, 4 kv. metre	7	60
" mehka, " "	5	20

Potrji globoke toge, naznanjamo vsem sočlujajočim žalostno vest, da je iskreno ljubljeni strije, gospod

FRANCE NOVAK,

po dolgem in težkem trpljenju, prejemši sv. zakramente za umirajočega, danes 18. novembra ob 8. uri zvečer v 70. letu dobe svoje mirno v Gospodu zatnil svoje oči.

Truplo predrazega pokojnika bo v četrtek 20. novembra ob 9. uri dopoldne doma na Glinicah hiš. št. 6 svečano blagoslovljeno, a potem položeno k večnemu počitku na vašem mirodvoru. Zadušne sv. maše se bodo služile v cerkvi na Viči.

Na Glinicah, v 18. dan novembra 1884.

(753)

Žalostni ostali.

Kovač

s skušnjo v podkovanji konj išče se za živahen kraj na Notranjskem pod dobrimi pogoji. Kje? pove opravištevno tega lista. (742—2)

Skušeni

(740—2)

poštni odpravnik

(Postexpeditor) želi svoje mesto od 15. decembra naprej spremeniti. — Dopisi na „Kranjski sin“, Rakek.

Čevljarje

(752) takoj vsprejme v trajno delo tovarna za čevlje D. H. POLLAK-a v Gradci.

Brus,

mlinski kamen, temno sivkast peščenec, je na prodaj, meri povprečno 163 cm., v debelini 46 cm. — Kje? pove administracija „Slovenskega Naroda“. (749—1)

Prodaja vina in sena!

Več sto veder dobre starine leta 1883., tudi na drobno od 20 veder, po ceni od 9 do 10 gld., in več sto metriških centov sladkega sena je na prodaj. — Vprašaj naj se na železni čeni postaji v Raichenburgu. (751—1)

Izvrsten med

(garantiran pitance)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr., se dobiva proti poštnemu po. zetje ali pa proti gotovi plači. — Dobiva se tudi

med v satovjih.

Ob enem priporočam visokočastiti duhovščini svojo zalogo pravih garantiranih

voščenihi sveč.

OROSLAV DOLENC,

svečar v Ljubljani. (746—1)

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Mäuning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je za izvrstno domače (ne tujno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zasilenju, želodčne kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnemu itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. J-dna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—2)

Umetne

(32—87)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hrdeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Važno

za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se da do temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi indukcijski aparat (električni strojek) se da lahko roko voditi in bi ne smel manjkati pri nobeni rodini. Trganje, revmatizem, omedlevico, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z indukcijskim aparatom. Cena aparatu z obširnimi nakazilom, kako rabiti, 8 gld — Naročiti se morejo samo direktno pri meni. (741—1)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Pondeares 2.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah iz z. najboljše postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Surrey“, 4200 ton, okoli 30. dné novembra.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(697—14)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenal Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

!Zadnje tri dni!

Ustopenina 20 kr., otroci 10 kr.

Novost za Ljubljano!

Samo na jako kratek čas!

Z visokim dovoljenjem c. kr. deželne vlade v prostoru v Schellenburgovih ulicah št. 6 nasproti c. kr. poštnemu uradu velika razstava

adrijatskega akvarija iz Trsta.

Morje in njega prebivalci, bogata zbirka živih pomorskih živalij v njih elementu. (736—4)

Odprto od 9. ure dopoldne do 9. ure zvečer.

Proti povzetju od a. v. gld. 8. —

se pošilja 5 kilo kave „Santos“ najfinejše in sicer vseh poštinih stroškov prosto. Na zahtevanje ogledov tudi prosto. (Uzorec zastoj.) — Ravno na ta način tudi 5 kilo laškega olja jako dobrega. — Naslov:

(745—1) GIOVANNI GORIUP & Co. v Trstu.

Knjigoprodajalnica

J. GIONTINI-ja v Ljubljani

blagovoljno priporoča p. n. čitateljem sledeča dela v snopičih in pričakuje mnogobrojnih cenjenih naročil.

Die Orientreise

beschrieben vom Kronprinzen Rudolf von Oesterreich. V 20 snopičih po 30 kr.

Faulmann: Stenografische Unterrichtsbrieft, v 12 snopičih po 25 kr.

Arndt: Geografie und Statistik, v 12 snopičih po 36 „

Maier-Rothschild: Handbuch der gesammten Handelswissenschaften, v 22 snopičih po 30 „

Schwarz: Stoff und Kraft in der menschlichen Arbeit, v 17 snopičih po 30 „

Müller: Haus- und Familienbuch, v 15 snopičih po 25 „

Wilhelm Busch: Album oder humorist. Haus-schatz (jako zanimivo), v 20 snopičih po 48 „

Ill. Familien Journal, v 30 snopičih po 15 „

Schubert: Anleitung zum Gebrauche des Lesebuches, v 12 snopičih po 30 „

Poleg tega vsprejema naročila na vse avstrijske in inozemske ilustrovane in modne liste, zlasti priporoča: Buch für Alle, Chronik der Zeit, Heimat, Gartenlaube, Illustrierte Welt, Ueber Land und Meer, Illustrierte Romane, Illustrierte Wiener Zeitung, Bibliothek der Unterhaltung und des Wissens, Bazar, Modenwelt, Frauenzeitung itd. itd. itd.

Tečna in najcenejša uprava.

Največja zaloga

pisnih, stenskih, block in zabavnih koledarčkov

za leto 1885

po vseh cenah. (738—2)

Velika partija 1 (788—68)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljuje, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljuje in napravi zobe blesteče bele, 30 kr.

! Najnovejše spričalo. !

V še blag rodje!

Mnogo let uporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim vspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

Iekarna „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 4.

Vsakej v lekarni Trnkoczy kupljenj originalnej salicilnej ustnej vodi in salicilnemu zobnemu prašku se zastoj priloži obširni pouk, kako zdrave ohraniti zobe in usta (703—3)